

III

(Acte pregătitoare)

BANCA CENTRALĂ EUROPEANĂ**AVIZUL BĂNCII CENTRALE EUROPENE**

din 9 august 2022

cu privire la o propunere de directivă în ceea ce privește dispozițiile de delegare, gestionarea riscului de lichiditate, raportarea în scopuri de supraveghere, furnizarea de servicii de depozitar și de custodie și inițierea de împrumuturi de către fonduri de investiții alternative

(CON/2022/26)

(2022/C 379/01)

Introducere și teme juridic

La 25 noiembrie 2021, Comisia Europeană a publicat un pachet de acte juridice în sprijinul uniunii piețelor de capital, inclusiv o propunere de directivă de modificare a Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE în ceea ce privește dispozițiile privind delegarea, administrarea riscului de lichiditate, raportarea în scopuri de supraveghere, furnizarea de servicii de depozitar și de custodie și inițierea de împrumuturi de către fondurile de investiții alternative ⁽¹⁾ (denumită în continuare „directiva propusă”).

Banca Centrală Europeană (BCE) a decis să emită un aviz din proprie inițiativă cu privire la directiva propusă. Competența BCE de a emite un aviz se întemeiază pe articolul 127 alineatul (4) și pe articolul 282 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât directiva propusă conține dispoziții care au incidență asupra misiunii fundamentale a Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC) de a defini și pune în aplicare politica monetară a Uniunii în conformitate cu articolul 127 alineatul (2) din tratat, a misiunii SEBC de a contribui la buna desfășurare a politicilor promovate de autoritățile competente în ceea ce privește stabilitatea sistemului financiar în conformitate cu articolul 127 alineatul (5) din tratat, precum și a misiunilor BCE legate de culegerea de informații statistice în conformitate cu articolul 5 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene.

În conformitate cu articolul 17.5 prima teză din Regulamentul de procedură al Băncii Centrale Europene, Consiliul guvernatorilor adoptă prezentul aviz.

Observații generale**1. Obiectivele directivei propuse**

1.1. BCE salută obiectivul principal al directivei propuse de a acoperi anumite lacune în materie de reglementare în funcționarea Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ (denumită în continuare „Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative” sau „Directiva privind AFIA”) pentru a asigura o abordare coerentă în materie de supraveghere a riscurilor pe care fondurile de investiții alternative (FIA) le prezintă la adresa sistemului financiar, precum și un nivel ridicat de protecție a investitorilor, facilitând în același timp integrarea acestora pe piața financiară a UE.

⁽¹⁾ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivelor 2011/61/UE și 2009/65/CE în ceea ce privește dispozițiile privind delegarea, administrarea riscului de lichiditate, raportarea în scopuri de supraveghere, furnizarea de servicii de depozitar și de custodie și inițierea de împrumuturi de către fondurile de investiții alternative, COM(2021) 721 final.

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

- 1.2. BCE sprijină, de asemenea, obiectivul general al directivei propuse de a alinia mai bine cerințele Directivei privind AFIA și ale Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ (denumită în continuare „Directiva privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare” sau „Directiva privind OPCVM”) cu privire la aspecte relevante în egală măsură pentru ambele directive, cum ar fi dispozițiile privind delegarea și serviciile de custodie. Cu toate acestea, prezentul aviz se concentrează asupra modificărilor propuse la Directiva privind AFIA.
- 1.3. După cum se menționează mai jos, BCE ar fi apreciat ca propunerea de directivă să cuprindă, de asemenea, aspecte care nu sunt abordate de Directiva privind AFIA, cum ar fi operaționalizarea și dezvoltarea unor instrumente macroprudențiale aplicate *ex ante* cu scopul reducerii riscurilor la adresa sistemului financiar prezentate de FIA, precum și asigurarea faptului că sunt puse la dispoziția BCE și a altor bănci centrale relevante din cadrul SEBC date detaliate privind FIA individuale.

Observații specifice

2. Administrarea lichidităților și instrumente macroprudențiale

- 2.1. În general, BCE salută obiectivul directivei propuse de a armoniza obligațiile administratorilor de fonduri de investiții alternative (AFIA) în ceea ce privește administrarea riscurilor de lichiditate, în special introducerea tipurilor de instrumente de administrare a lichidităților care urmează să fie puse la dispoziția AFIA din FIA de tip deschis pentru a gestiona riscurile de lichiditate pentru fondurile respective, cum ar fi nivelurile ridicate de răscumpărare de către investitori într-un interval scurt de timp și răscumpărările care sunt concentrate într-un anumit segment de fonduri. Cu toate acestea, directiva propusă ar trebui să vizeze, de asemenea, limitarea discrepanței în materie de lichiditate dintre activele și pasivele FIA, prin intermediul unor măsuri care vizează în mod specific fie activele, fie pasivele.
- 2.2. Dispozițiile directivei propuse privind instrumentele de administrare a lichidităților ⁽⁴⁾ sunt modeste. În acest sens, directiva propusă impune AFIA care administrează FIA de tip deschis să selecteze cel puțin un instrument adecvat de administrare a lichidităților din lista prevăzută în anexa II la propunerea de directivă pentru o posibilă utilizare în interesul investitorilor FIA ⁽⁵⁾. Directiva propusă permite, de asemenea, în circumstanțe excepționale, suspendarea temporară a răscumpărării sau rambursării unităților FIA în cazul în care suspendarea se justifică prin prisma intereselor investitorilor FIA ⁽⁶⁾. În timp ce directiva propusă prevede astfel un set comun de instrumente opționale de administrare a lichidităților pe care AFIA care administrează FIA de tip deschis le pot utiliza, capacitatea acestor FIA de a face față riscurilor de lichiditate ar fi consolidată dacă AFIA ar fi, cel puțin, obligați să selecteze mai multe instrumente, nu doar unul dintre instrumentele enumerate.
- 2.3. Directiva propusă impune Comisiei să inițieze o revizuire a funcționării normelor prevăzute în Directiva privind AFIA în termen de 60 de luni de la intrarea în vigoare a directivei propuse ⁽⁷⁾. BCE sprijină revizuirea propusă, în special în ceea ce privește caracterul adecvat al cerințelor aplicabile AFIA care administrează fonduri inițiatori de împrumuturi, având în vedere riscurile potențiale la adresa stabilității financiare din acest sector, care înregistrează o creștere continuă. Cu toate acestea, revizuirea propusă ar trebui extinsă pentru a cuprinde două aspecte suplimentare. În primul rând, revizuirea ar trebui să includă evoluțiile în utilizarea instrumentelor macroprudențiale pentru gestionarea riscului de lichiditate, în special utilizarea instrumentelor *ex ante* de gestionare a lichidităților pentru a remedia neconcordanțele în materie de lichiditate. Anumite instrumente macroprudențiale ⁽⁸⁾ pot fi adaptate la riscurile specifice la adresa stabilității financiare care pot apărea în sectorul FIA și pot fi puse în aplicare înainte de producerea unui eveniment de criză. În al doilea rând, revizuirea ar trebui să vizeze în mod specific modul în care AFIA care administrează FIA de tip deschis care utilizează efectul de levier stabilesc limitele efectului de levier și modul în care, în conformitate cu Directiva privind AFIA ⁽⁹⁾, autoritățile competente își utilizează competențele de supraveghere în ceea ce privește aceste limite ale efectului de levier. La evaluarea aspectelor legate de administrarea FIA în statele membre, Comisia ar trebui să ia în considerare, de asemenea, evoluțiile standardelor internaționale relevante.

⁽³⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302 17.11.2009, p. 32).

⁽⁴⁾ A se vedea articolul 1 punctul (6) din directiva propusă care introduce alineatele (2a)-(2h) la articolul 16 din Directiva privind AFIA și anexa II la propunerea de directivă de înlocuire a anexei V la Directiva privind AFIA. A se vedea, de asemenea, articolul 2 punctul (4) din propunerea de directivă în ceea ce privește modificarea echivalentă a Directivei 2009/65/CE.

⁽⁵⁾ Articolul 1 punctul (6) din directiva propusă [care introduce alineatul (2b) la articolul 16 din Directiva privind AFIA].

⁽⁶⁾ Articolul 1 punctul (6) din directiva propusă [care introduce alineatul (2c) la articolul 16 din Directiva privind AFIA].

⁽⁷⁾ Articolul 1 punctul (21) din directiva propusă [care introduce articolul 69b în Directiva privind AFIA].

⁽⁸⁾ Printre acestea s-ar număra, de exemplu, impunerea de către autoritățile de supraveghere a limitelor efectului de levier (articolul 25 din Directiva privind AFIA, care cuprinde competența unei autorități naționale competente de a impune FIA limite ale efectului de levier), suspendarea răscumpărărilor în interes public [articolul 46 alineatul (2), care cuprinde competența unei autorități naționale competente de a suspenda răscumpărările în interes public] sau, eventual, alte restricții, cum ar fi amortizoarele de capital și raportul între volumul creditului și valoarea proprietății imobiliare (loan-to-value – LTV).

⁽⁹⁾ A se vedea articolul 25 alineatul (3) din Directiva privind AFIA, care se referă, printre alte competențe, la competența autorității competente din statul membru de origine al AFIA de a impune limite nivelului efectului de levier pe care AFIA are dreptul să îl utilizeze în administrarea unui FIA.

3. Raportare

- 3.1. Directiva propusă vizează eliminarea cerințelor de raportare redundante existente în temeiul legislației Uniunii și al legislației naționale, inclusiv, în special, a anumitor regulamente în materie de statistici adoptate de BCE ⁽¹⁰⁾, pentru a îmbunătăți eficiența și a reduce sarcinile administrative ale AFIA ⁽¹¹⁾. În acest scop, directiva propusă mandatează Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (AEVMP) să prezinte Comisiei un raport privind dezvoltarea unei colectări integrate de date în materie de supraveghere, care să se axeze, printre altele, pe modul de reducere a domeniilor în care există suprapuneri și neconcordanțe între cadrele de raportare din sectorul gestionării activelor și cele din alte sectoare ale industriei financiare. Atunci când pregătește acest raport, se propune ca AEVMP să lucreze în strânsă cooperare, printre alte autorități, cu BCE ⁽¹²⁾.
- 3.2. BCE este pregătită să coopereze cu AEVMP la pregătirea acestui raport privind dezvoltarea unei colectări integrate de date în materie de supraveghere, astfel încât să se asigure coerența cu alte cerințe de raportare aplicabile fondurilor de investiții. Cu toate acestea, BCE subliniază că integrarea infrastructurii de raportare subiacente nu trebuie să interfereze cu competența BCE de a adopta regulamente în materie de statistici în scopuri proprii sau de a continua să includă întregul set de cerințe relevante de raportare statistică în regulamentele relevante ale BCE, cum ar fi cele privind colectarea de statistici referitoare la deținerile de titluri de valoare și la activele și pasivele fondurilor de investiții, și nici nu trebuie să aducă atingere în niciun fel acestei competențe a BCE ⁽¹³⁾.

4. Accesul SEBC la date detaliate privind sectorul FIA

- 4.1. BCE ia act de faptul că articolul 25 alineatul (2) din Directiva privind AFIA impune autorităților competente ⁽¹⁴⁾ din statul membru de origine al unui AFIA să garanteze că toate informațiile colectate în temeiul articolului 24 din Directiva privind AFIA cu privire la toți AFIA pe care îi supraveghează, precum și informațiile colectate în temeiul articolului 7 din Directiva privind AFIA (denumite în continuare „date privind FIA individuale”) sunt comunicate autorităților competente din alte state membre relevante, precum și AEVMP și CERS, prin intermediul procedurilor prevăzute la articolul 50 din Directiva privind AFIA privind cooperarea în domeniul supravegherii. Cu toate acestea, directiva propusă nu modifică în mod semnificativ nici tipurile de date privind FIA individuale solicitate de autoritățile competente AFIA pe care îi supraveghează în temeiul articolului 24 din Directiva privind AFIA, nici celelalte autorități cărora autoritățile competente trebuie să le pună la dispoziție astfel de date ⁽¹⁵⁾.
- 4.2. Directiva propusă ar trebui să impună AEVMP, care primește în prezent de la autoritățile competente date privind FIA individuale, să pună aceste date și la dispoziția BCE și a altor bănci centrale relevante din cadrul SEBC, pentru a le permite acestora să își îndeplinească misiunile, inclusiv cele prevăzute de tratat, și anume de a defini și a pune în aplicare politica monetară și de a contribui la stabilitatea sistemului financiar.
- 4.3. În primul rând, în ceea ce privește misiunea fundamentală a SEBC de definire și punere în aplicare a politicii monetare, precum și obiectivul principal al SEBC de asigurare a stabilității prețurilor, trebuie arătat că FIA iau poziții pe piața titlurilor de valoare, în special față de produsele cu venit fix ⁽¹⁶⁾. Ca parte a strategiilor lor de investiții, pozițiile lor au adesea efect de levier ⁽¹⁷⁾, inclusiv prin utilizarea instrumentelor derivate. Astfel de strategii ar putea amplifica mișcările de pe piețele obligațiunilor guvernamentale ⁽¹⁸⁾, afectând astfel transmiterea politicii monetare către

⁽¹⁰⁾ Regulamentul (UE) nr. 1011/2012 al Băncii Centrale Europene din 17 octombrie 2012 privind statisticile referitoare la deținerile de titluri de valoare (BCE/2012/24) (JO L 305, 1.11.2012, p. 6) și Regulamentul (UE) nr. 1073/2013 al Băncii Centrale Europene din 18 octombrie 2013 privind statisticile referitoare la activele și pasivele fondurilor de investiții (reformare) (BCE/2013/38) (JO L 297, 7.11.2013, p. 73).

⁽¹¹⁾ Considerentul (16) al directivei propuse.

⁽¹²⁾ Considerentul (16) și articolul 1 punctul 21 din directiva propusă (care introduce articolul 69b în Directiva privind AFIA). A se vedea, de asemenea, articolul 2 punctul 5 din directiva propusă (care introduce articolul 20b în Directiva privind OPCVM).

⁽¹³⁾ A se vedea nota de subsol 10.

⁽¹⁴⁾ Articolul 4 alineatul (1) litera (f) din Directiva privind AFIA definește autoritățile competente ca fiind autoritățile care sunt împuternicite în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative să supravegheze AFIA.

⁽¹⁵⁾ A se vedea în special articolul 24 alineatul (2) din Directiva privind AFIA. Articolul 1 alineatul (10) din directiva propusă (de modificare a articolului 24 din Directiva privind AFIA) impune AFIA să raporteze periodic autorităților competente din statul membru de origine piețele pe care operează și instrumentele pe care un AFIA le tranzacționează în numele FIA pe care le administrează. Articolul menționat mandatează AEVMP să elaboreze proiecte de standarde tehnice de reglementare în care să precizeze datele care trebuie raportate. Articolul 2 alineatul (5) punctul 1 din directiva propusă (care introduce un nou articol 20a în Directiva privind OPCVM) este dispoziția echivalentă în ceea ce privește OPCVM-urile.

⁽¹⁶⁾ „EU alternative investment funds - 2022 statistical report”, disponibil pe website-ul AEVMP la adresa www.esma.europa.eu.

⁽¹⁷⁾ Articolul 4 alineatul (1) litera (v) din Directiva privind AFIA definește „efectul de levier” ca fiind orice metodă prin care AFIA mărește expunerea unui FIA pe care îl administrează fie prin împrumut de numerar sau valori mobiliare, fie printr-un efect de levier încorporat în poziții de instrumente financiare derivate sau prin orice alte mijloace.

⁽¹⁸⁾ A se vedea, de exemplu, Consiliul pentru Stabilitate Financiară, „Holistic review of the March market turmoil”, noiembrie 2020 și literatura citată în acest articol <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P171120-2.pdf> (pagina 30 și următoarele).

economie, deoarece randamentele obligațiunilor guvernamentale acționează ca rată de referință pentru condițiile de finanțare a societăților și a gospodăriilor populației. Există două motive pentru care astfel de interacțiuni cu politica monetară sunt deosebit de relevante în momentul actual al „normalizării” politicii monetare. Primul motiv îl reprezintă potențialul menționat mai sus al strategiilor de investiții ale FIA de a amplifica mișcările randamentelor obligațiunilor guvernamentale, creând astfel o înăsprire nejustificată a condițiilor de finanțare din sectorul privat. Al doilea motiv îl reprezintă faptul că FIA se pot angaja, de asemenea, în strategii de investiții care implică achiziționarea anumitor obligațiuni guvernamentale din zona euro concomitent cu vânzarea altor obligațiuni guvernamentale din zona euro, contribuind astfel la randamentele divergente ale obligațiunilor guvernamentale din zona euro. Relevanța unor astfel de efecte de amplificare pe piețele obligațiunilor guvernamentale a fost observată în timpul pandemiei de COVID-19 ⁽¹⁹⁾ și se poate preconiza o creștere pe măsură ce sectorul FIA continuă să crească în dimensiune ⁽²⁰⁾. De asemenea, FIA contribuie din ce în ce mai mult la finanțarea economiei reale în măsura în care sunt investitori importanți în titluri emise de societăți comerciale. În acest sens, în evaluarea strategiei BCE ⁽²¹⁾ s-a constatat că evoluția structurilor financiare, cum ar fi creșterea intermedierei financiare prin intermediul sectorului nebanca, a modificat transmiterea politicii monetare.

4.4. În al doilea rând, accesul la datele privind FIA individuale ar permite băncilor centrale din cadrul SEBC să își îndeplinească în mod eficient misiunea de a contribui la stabilitatea sistemului financiar. Riscurile la adresa stabilității financiare pe care le prezintă FIA au fost relevate cu ocazia recentelor turbulențe de pe piață din martie 2020, când multe FIA s-au confruntat cu presiuni acute în materie de lichiditate din cauza ieșirilor semnificative și a dificultăților de vânzare a activelor pe piețe cu tranzacționare secundară redusă sau inexistentă. FIA au reacționat la această presiune asupra lichidității prin vânzări de active la scară largă și prin tezurizarea numerarului, iar un număr semnificativ dintre acestea chiar au suspendat răscumpărările. Acest comportament al FIA a sporit presiunea asupra evaluărilor activelor și asupra lichidității pieței, ceea ce a contribuit la înăsprirea condițiilor de finanțare în economia reală și, în cele din urmă, s-a atenuat doar atunci când băncile centrale au luat măsuri extraordinare de politică ⁽²²⁾. Evenimentele din martie 2020 evidențiază interdependența dintre obiectivul principal al SEBC privind stabilitatea prețurilor și misiunea sa de a contribui la stabilitatea financiară în măsura în care fiecare reprezintă o condiție prealabilă pentru realizarea celuilalt. După cum s-a menționat în evaluarea strategiei BCE, având în vedere riscurile la adresa stabilității prețurilor generate de crizele financiare, există argumente conceptuale clare pentru ca BCE să ia în considerare considerentele legate de stabilitatea financiară în deciziile sale privind politica monetară ⁽²³⁾.

4.5. Ar trebui remarcat faptul că SEBC are deja acces la diferite seturi de date privind entitățile financiare nebanca, care sunt colectate de autoritățile competente și de registrele centrale de tranzacții în temeiul reglementărilor Uniunii ⁽²⁴⁾, fiind astfel recunoscută necesitatea ca SEBC să acceseze aceste seturi de date în scopul îndeplinirii mandatelor sale de politică monetară și de stabilitate financiară. În opinia BCE, astfel de soluții legislative – prin care mai multe autorități accesează aceleași seturi de date – sunt eficiente pentru schimbul de date între autoritățile relevante, deoarece evită duplicarea cerințelor de raportare, reduc costurile de colectare a datelor și facilitează verificarea calității datelor. Ele încurajează, de asemenea, cooperarea între autorități, ceea ce, la rândul său, facilitează îndeplinirea mandatelor lor. În plus, seturile de date raportate în temeiul Regulamentului (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁵⁾ (denumit în continuare „Regulamentul privind operațiunile de finanțare prin instrumente financiare” sau „SFTR”) și al Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁶⁾ (denumit în continuare „Regulamentul privind infrastructura pieței europene” sau „EMIR”) înregistrează operațiuni individuale cu instrumente financiare derivate și operațiuni individuale de finanțare prin instrumente financiare; acestea sunt operațiuni executate pe piețe pe care FIA sunt actori importanți. Pentru a înțelege caracteristicile de risc ale fiecărui

⁽¹⁹⁾ A se vedea articolul Consiliului pentru Stabilitate Financiară menționat la nota de subsol 18.

⁽²⁰⁾ De exemplu, astfel cum a fost măsurat pe baza activelor administrate – a se vedea raportul AEVMP menționat la nota de subsol 16. A se vedea, de asemenea, paginile 4-5 din „ECB Occasional Paper Series, Non-bank financial intermediation in the euro area: implications for monetary policy transmission and key vulnerabilities”, disponibile pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽²¹⁾ A se vedea „ECB Strategy Review 2022”, disponibilă la adresa:

https://www.ecb.europa.eu/home/search/review/html/ecb.strategyreview_monpol_strategy_overview.en.html.

⁽²²⁾ A se vedea, de exemplu, secțiunea 5.2. din „Financial Stability Review”, BCE, mai 2021, disponibilă pe website-ul BCE la adresa www.ecb.europa.eu.

⁽²³⁾ A se vedea „ECB Strategy Review 2022”; a se vedea de asemenea „ECB Financial Stability Review”, noiembrie 2021, caseta intitulată „The role of financial stability in the ECB’s new monetary policy strategy”.

⁽²⁴⁾ A se vedea articolul 81 alineatul (3) litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201 27.7.2012, p.1), precum și articolul 12 alineatul (2) litera (f) din Regulamentul (UE) nr. 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (L 337, 23 decembrie 2015, p. 1).

⁽²⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

⁽²⁶⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

FIA (de exemplu, efectul de levier, necorelarea lichidităților, interconectarea și baza de investitori) și măsura în care aceste caracteristici (și eterogenitatea lor) stimulează activitatea FIA pe piețele menționate mai sus, toate autoritățile relevante trebuie să poată corela informațiile privind tranzacțiile financiare cu bilanțurile actorilor importanți de pe piață. Prezența tot mai mare și activitatea sporită a FIA pe aceste piețe au un impact din ce în ce mai mare asupra mecanismului de transmisie a politicii monetare și asupra riscurilor la adresa stabilității financiare, pe care SEBC trebuie să le evalueze pentru a-și îndeplini în mod eficient obiectivul principal de stabilitate a prețurilor, precum și misiunea de a contribui la stabilitatea financiară.

- 4.6. În lipsa unui acces propriu la datele privind FIA individuale, BCE se bazează în prezent pe surse comerciale, care furnizează date costisitoare, incomplete și netransparente. Spre deosebire de caracterul obligatoriu al raportării datelor în temeiul unui cadru de reglementare, FIA pot decide ele însele dacă să raporteze sau nu informații pentru a fi incluse în seturile de date comerciale, oferind astfel SEBC o imagine incompletă și potențial denaturată a pieței. Acest lucru duce la decizii de politică monetară și la evaluări ale stabilității financiare mai puțin fundamentate. În plus, verificarea calității datelor în ceea ce privește seturile de date comerciale este dificilă. BCE ar putea, în principiu, să își modifice propriile regulamente relevante privind raportarea statistică ⁽²⁷⁾ pentru a colecta date identice sau foarte similare cu cele colectate în temeiul Directivei privind AFIA. Însă acest lucru ar fi contrar obiectivului directivei propuse de a elimina cerințele de raportare redundante prevăzute de legislația Uniunii și de legislația națională ⁽²⁸⁾. De asemenea, ar trebui remarcat faptul că, în îndeplinirea misiunii sale de colectare a datelor statistice în temeiul articolului 5.1 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, BCE trebuie să respecte anumite principii, inclusiv principiul privind reducerea la minimum a sarcinii impuse agenților raportori ⁽²⁹⁾. Pe lângă costurile pentru agenții raportori, cerințele de raportare redundante privind anumite tipuri de date care nu sunt incluse în cerințele actuale de raportare statistică ar genera, de asemenea, costuri substanțiale pentru băncile centrale din cadrul SEBC și pentru BCE. Pe de altă parte, în practică, costurile suportate de BCE pentru accesarea datelor prevăzute de Directiva privind AFIA ar fi substanțial mai mici, întrucât datele sunt deja disponibile în bazele de date și în sistemele BCE ca urmare a sprijinului statistic și de altă natură oferit CERS de BCE ⁽³⁰⁾, deși personalul BCE și al băncilor centrale din cadrul SEBC nu poate accesa aceste date ⁽³¹⁾.

În cazul în care BCE recomandă modificarea directivei propuse, propunerile de redactare specifice însoțite de o explicație în acest sens se regăsesc într-un document tehnic de lucru separat. Documentul tehnic de lucru este disponibil în limba engleză pe EUR-Lex.

Adoptat la Frankfurt pe Main, 9 august 2022.

Președinta BCE
Christine LAGARDE

⁽²⁷⁾ Acestea sunt, în principal, Regulamentul (UE) nr. 1011/2012 al Băncii Centrale Europene din 17 octombrie 2012 privind statisticile referitoare la deținerile de titluri de valoare (BCE/2012/24) (JO L 305, 1.11.2012, p. 6) și Regulamentul (UE) nr. 1073/2013 al Băncii Centrale Europene din 18 octombrie 2013 privind statisticile referitoare la activele și pasivele fondurilor de investiții (BCE/2013/38) (JO L 297, 7.11.2013, p. 73).

⁽²⁸⁾ BCE analizează modul în care regulamentele BCE ar putea răspunde mai bine nevoilor în materie de date ale BCE în acest domeniu, fără a genera o sarcină suplimentară de raportare pentru AFIA.

⁽²⁹⁾ Articolul 3a din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană (JO L 318, 27.11.1998, p. 8).

⁽³⁰⁾ A se vedea considerentul (10) al Regulamentului (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

⁽³¹⁾ Cu alte cuvinte, datele nu sunt disponibile pentru BCE în alte scopuri decât scopul restrâns al sprijinului statistic oferit CERS.